

Gazety Krakowskiej.

RESZTA WIADOMŚCI Z PARYŻA.

Wielu z tych deputowanych objawili życzenie, ażeby przez oświadczenie pismienne, protestować się na nowo przeciwko systematowi z d. 13 marca, ale oraz z równą mocą oświadczyć się przeciwko wrzawie i działaniom rokoszu, który nie tylko na ten system, ale nawet na monarchią lipcową zamach uczynił. W liczbie tych deputowanych, wymienią PP. Odillon Barrot, Jollivet, Tuillendier, Thouret, Bacot, Degonvet-Denunques, Bellaigue, i t. d. Gdy atoli zgromadzenie na chwile przed rozeyściem się, odebrało wiadomość o skutku bolesnych wydarzeń, które stolicę pogrążyły w żalobie, uznało w tedy, że wszelkie dalsze kroki byłyby już bez celu.

Dziennik *Gaglianis Messenger* z d. 7 donosi, że znany członek opozycji izby deputowanych P. Garnier Pages, zostać miał uwiezionym.

Rapport który minister spraw wewnętrznych hr. Montalivet, na dniu 6 czerwca, projektujący ogłoszenie miasta Paryża *za będące w stanie oblężenia*, (*) zdał był królowi, brzmi jak następuje:

Najjaśniejszy Panie!

»Przezorność rządu nakazuje mu dzisiaj, chwycić się wszelkich środków, które właściwemi być mogą, do zapobieżenia nadal powrotowi równych zamachów, jakie obecnie pogrążyły stolicę w żalobie; silne tylko pokonanie teraźniejszych zawichrzeń, może nas do tego celu doprowadzić. Przejeżdżając w pośród tłumów ludności która cisnęła się zewsząd około twojej N. Panie osoby, mogłeś W. K. Mość przekonać się z tych przychylnych wynurzeń, jakie ze wszech stron rozlegały, o jego wiernych dla W. K. Mości uczuciach, i zaufaniu jakie pokłada w mocy rządu; i jak dalece dobrzy Francuzi gotowi są

silnie go wspierać,— zaszcze wypadki naley pszym są tego dowodem. Skoro dobrze myślący obywatele obok nayealeczniejszych żołnierzy, znieustraszoną gorliwością, prawie na wyscigi walczyli przeciw anarchii: rząd byłby istotnie kary godnym, gdyby nie rozwinął tych wszystkich środków, które są w mocy jego, do zabezpieczenia ich majątków, przemysłu, ich rodzin i osób, które w nayealecznym sposobie, z okien domów stolicy, której pomyslnosc jest ich dzielem, mordowanemi były. Niedosyć jest, że siła materialna potrafiła na wszystkich punktach zwyciężyć dziś zebraną siłę rokoszan; ale wszechmocna, moralna potęga, powinna rzucić klątwę na wszelkiego ducha zawichrzeń, wdzierając się, przez szybkie dochodzenia i czynność niezmordowaną, do samego dna spisków fakeyi sprzymierzonych. Mam więc honor przedstawić Waszey K. Mości potrzebę ogłoszenia miasta Paryża *za będące w stanie oblężenia*. Zbyteczną byłoby rzeczą, po stłumieniu rozruchów przez zbroyną siłę, chcieć zaspokajać lud, względem celu i rozciągłości tego środka, którego sam tak powszechnie pragnął, i którego prawdziwy charakter dokładnie mu jest znany. Widział on, że na łonie teyże samey stolicy, w której się rewolucya lipcowa zrodziła i odniosła zwycięztwo, taż sama rewolucya z nayewiększą energiją i usiłowaniem przeciwko wichrzycielom brońoną dziś być musi, którzy nas chcą jey pozbawić i inną pełną burzi niebezpieczeństw na niemyse jey narzucić. Potrzeba nam równie zabezpieczyć przyszłość tak jak obroniłismy teraźniejszość, i na ten koniec całe prawo po za granice praw usunąć, w takimże samym samym sposobie, jak użyłismy wszelkiey siły materialney dla położenia kresu dalszym nieszczęściom. Ten będzie dla Paryża cel i skutek ogłoszenia go w stanie oblężenia; ażeby siłę zbroyną w miyescu, skuteczniejszą i dzielniejszą uczynić, nie znie-

(*) Przez to postanowienie władza woyskowa o. bieruje wszelkie atrybucye, jakie w czasie pokoju należą do władz administracyjnych i sądownych.